

steriets opfattelse ikke være i strid med folkeretlige eller EF-retlige forpligtelser.

Fremskridtspartiets bemærkninger hertil er, som det også klart fremgår af beslutningsforslaget, at erfaringer fra andre lande skal indhentes, danske forsikringselskaber skal inddrages i hele arbejdet med udformningen af ordningen, og at forslagsstillerne i øvrigt er åbne over for, hvordan de nærmere forsikringsbetingelser skal udarbejdes. Hele meningen med et beslutningsforslag er jo, at Folketinget kan vedtage de principper, som så på et senere tidspunkt udformes i et lovforslag.

Udvalget har bedt landbrugsministeren spørge Assurandør-Societetet om, hvorvidt det rent teknisk og praktisk kan lade sig gøre at udforme en forsikringsordning som skitseret i forslaget. Assurandør-Societetet svarer på spørgsmål 5 bl.a.: »Det er societetets umiddelbare vurdering, at det rent teknisk og praktisk vil kunne lade sig gøre at udforme en forsikringsordning mod høsttab som følge af usædvanligt vejrlig«. Societetet bemærker, at der i dag ikke er nogen forsikringselskaber, der har vurderet, at høsttabsforsikringer kunne være et relevant forretningsområde. »Dette skyldes efter societetets opfattelse primært, at der fra landbrugets side ikke har været udtrykt ønske om sådanne forsikringer, og at der i Danmark generelt ikke er tradition for at tegne tingsforsikringer mod driftsmæssige risici«. Videre hedder det i svaret: »Assurandør-Societetet står naturligvis til rådighed for eventuelle indledende drøftelser med landbrugets organisation«.

I svarene fra justitsministeren (svar på spørgsmål 1 og 2) og fra Assurandør-Societetet (svar på spørgsmål 5) hedder det, at stormflodslovgivningen ikke kan sammenlignes med en egentlig forsikringsordning, da der er tale om en tvungen afgift på 10,00 kr. årligt på alle forsikringspolicer, der dækker brand i fast ejendom eller løsøre. Der kan derfor tænkes problemer i forbindelse med en frivillig ordning.

Fremskridtspartiets idé med at bruge stormflodsloven er primært at bruge den samme model, som denne lov er bygget op omkring, nemlig med stormflodsråd og stormflodsfond. For så vidt angår høstforsikringer ville organisationen kunne varetages af et Høstforsikringsråd og ressourcerne kunne indgå i en fond under

rådet, Høstforsikringsfonden. Det daglige arbejde kunne foregå på nogenlunde samme måde, som arbejdet foregår i dag i forbindelse med administrationen af stormflodsloven.

Fremskridtspartiet har ved 1. behandlingen meddelt, at de i beslutningsforslaget foreslåede finansieringsordninger kunne suppleres med lettelser på en lang række af de omkostninger som landbruget har. Skatten på produktionsjord kunne afskaffes eller i det mindste lattes.

Fremskridtspartiet har derfor gennem udvalget stillet spørgsmål 6 lydende: »Ministeren bedes give en vurdering af, om det er teknisk muligt at nedsætte de såkaldte jordskatter med et beløb svarende til den skønnede præmie ved tegning af en privat høstforsikring, således at nettoudgiften for landmanden bliver nogenlunde neutral?«. Hertil svarer ministeren bl.a.: »Det vil i princippet være teknisk muligt at nedsætte ejendomsskatten med et beløb, der modsvarer forsikringspræmiens størrelse, hvis forsikringspræmien ikke overstiger ejendomsskatten« (forsikringspræmiens størrelse kendes p.t. ikke). Videre i svaret hedder det: »Dette kan gøres enten ved en nedsættelse af grundskyldpromillen eller ved fradrag af et fast kronebeløb. Det skal bemærkes, at en sådan nedsættelse vil betyde, at ordningen tilføres offentlige midler. Jeg kan oplyse, at regeringen ikke har planer herom«.

Fremskridtspartiets opfattelse i forbindelse med fremlæggelsen af dette beslutningsforslag har været, at landbruget må bringes i en position, hvor erhvervet har de bedste muligheder for at klare sig selv. Det er klart, at hvis landbruget selv skal til at forsikre sig mod ugunstigt vejrlig, stiger landmandens omkostninger. Folketinget kunne derfor afvikle en række af de omkostninger, som landbruget har. Folketinget ville også efter princippet »noget for noget« slippe for fremover at skulle tage stilling til hjælp efter ugunstigt vejrlig til landbruget.

Fremskridtspartiets hovedformål med beslutningsforslaget er, at kommende situationer med usædvanligt vejrlig kan løses uden om Folketinget.

Dette beslutningsforslag kunne være begyndelsen på vejen til en permanent løsning, og efter Fremskridtspartiets opfattelse kunne Danmark være foregangsland med vedtagelsen af dette beslutningsforslag.